Lietvedības Nr. 1-0367-18/27
ECLI:LV:RVPT:2018:0426.130036718.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2018.gada 26.aprīlī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā:
tiesnese B.Horuna,
ar tiesas sēžu sekretāri L.Mauriņu un tulci I.Novoseļcevu,
piedaloties /pers. A/,
atklātā tiesas sēdē Rīgā, Abrenes ielā 3, izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par /pers. A/, personas kods /personas kods/ (turpmāk – /pers. A/), saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175.panta un,

konstatēja

2018.gada 26.februārī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Teikas iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektors I.Tučs sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu PC331308 par to, ka 2018.gada 26.februārī plkst.11.25 Rīgā, Dzelzavas ielā 86 tika konstatēts, ka /pers. A/ ļaunprātīgi nepakļāvās policijas darbinieka likumīgajām prasībām uzrādīt personas apliecinošu dokumentu vai nosaukt savus personas datus, kā arī doties uz dienesta transportlīdzekli, sāka uzvesties agresīvi, izaicinoši vicināties ar rokām policijas darbinieku virzienā, ko pierāda VP RRP RTic KPN inspektora I.Tuča dienesta ziņojums.

*A*tbildība par minēto pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk– Latvijas APK) 175.pantā.

Saskaņā ar Latvijas APK 213.pantu lieta ir pakļauta izskatīšanai tiesā.

Tiesas sēdē /pers. A/ paskaidroja, ka notikuma dienā bija aizgājis ciemos pie drauga, nedaudz lietoja alkoholu, pēc devās uz savām mājām, kas atrodas netālu no drauga mājām. Pa ceļam sastapa bezpajumtnieku, kurš /pers. A/ palūdza iedot cigareti, ko /pers. A/ izdarīja. Pēc kā no aizmugures piebrauca policijas automašīna, policijas darbinieki piegāja pie vīrieša, un lūdza, lai šis vīrietis uzrāda dokumentus. Tad arī policijas darbinieki palūdza /pers. A/ uzrādīt dokumentus, uz ko viņš atbildēja, ka viņam nav līdzi dokumentu un, ka var aizbraukt pie viņa uz mājām, kas atrodas netālu. Ejot, /pers. A/ nejauši aizskāra policijas darbinieku aiz pleca, pēc kā policijas darbinieks pagrūda /pers. A/, kurš nokrita. Norādīja, ka nebija agresīvs, līdzi nebija personu apliecinošu dokumentu, taču atteicās policijas darbiniekiem nosaukt savus personas datus, jo bija dusmīgs. Noliedza, ka būtu atteicies doties uz policijas transportlīdzekli, jo viņš tika pagrūsts, pēc kā nokrita uz zemes. Paskaidroja, ka apgādībā personas nav, strādā uzņēmumā ‘’/nosaukums/’’ par krāvēju, vidējie ikmēneša ienākumi ap 400 EUR. Sevi par vainīgu pilnībā neatzīst, uzskata, ka policijas darbinieku rīcība, daļēji, bija nepamatota.

Motīvu daļa

Saskaņā ar LAPK 272.pantu institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Atbilstoši LAPK 243.panta pirmās daļas noteikumiem, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. LAPK 243.panta piektā daļa nosaka, ka administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. Turklāt atbilstoši minētā panta astotajai daļai, to, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā.

LAPK 243.^{1}pants paredz šādus pierādīšanas līdzekļus: 1) pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; 2) personu liecības; 3) eksperta atzinums; 4) kompetentās institūcijas atzinums; 5) dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; 6) elektroniskie pierādījumi; 7) procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; 8) lietiskie pierādījumi.

Saskaņā ar LAPK 244.pantu institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Pārbaudījusi lietas materiālus, tiesa secina, ka tajos atrodas :

1. 2018.gada 26.februārī sastādītais administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PC331308, kurā /pers. A/ pašrocīgi norādījis, ka piekrīt protokolā norādītajai pārkāpuma būtībai;
2. *Valsts policijas darbinieka I.Tuča ziņojums, kurā norādīts, ka 2018.gada 26.februārī* kopā ar VP RRP RTI KPN vecāko inspektori R.Krilovu, preventīvā reida laikā, apsekojot VP RRP RTI apkalpojamo teritoriju, Rīgā, Dzelzavas iela 86, ievēroja vairākus aizdomīgus vīriešus. Nolēma pārbaudīt, vai personas neatrodas meklēšanā. Pieejot pie vīriešiem, stādījās priekšā kā policijas darbinieki un lūdza uzrādīt personu apliecinošu dokumentu vai nosaukt savus personas datus. Sarunas laikā ar vīriešiem, pie I.Tuča un R.Krilovas klāt pienāca vel viens nenoskaidrots vīrietis, ka vēlāk Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Teikas iecirknī tika noskaidrots - /pers. A/, personas kods /personas kods/, kurš sāka iejaukties policijas darbinieku darbā un traucēt pildīt policijas darbiniekiem uzliktos dienesta pienākumus, kas izpaudās kā policijas darbinieku darba komentēšana. I.Tučs izteica /pers. A/ likumīgo prasību uzrādīt personas apliecinošu dokumentu vai nosaukt savus personas datus, uz ko vīrietis nereaģēja un paskaidroja, ka viņam policijas darbiniekiem nav nekas jānosauc vai jāuzrāda. I.Tučs izskaidroja /pers. A/, ka pēc policijas darbinieka likumīgās

prasības viņam ir jāuzrāda personas apliecinošs dokuments vai jānosauc savi personas dati, vienlaicīgi brīdināja /pers. A/ par administratīvo atbildību, kas paredzēta Latvijas APK 175.pantā (Ļaunprātīga nepakļaušanās policijas iestādes darbinieka, robežsarga vai zemessarga likumīgam rīkojumam vai prasībai). Uz I.Tuča atkārtotu prasību uzrādīt personas apliecinošu dokumentu vai nosaukt savus personas datus, /pers. A/ nereaģēja. /pers. A/ ielika rokas kabatās un centās doties projām. Plkst. 11:25 /pers. A/ tika paziņots, ka viņš tiek administratīvā kārtā aizturēts par Latvijas APK 175.pantā paredzēto pārkāpumu. I.Tučs saķēra /pers. A/ aiz rokas un izteica likumīgo prasību doties uz dienesta transportlīdzekli, uz ko /pers. A/ nereaģēja. /pers. A/ izrāva roku no I.Tuča tvēriena un sāka uzvesties agresīvi, izaicinoši, vicināties ar rokām I.Tuča virzienā. I.Tučs bija spiests pret /pers. A/ pielietot fizisku spēku, nogāza to zemē un VP RRP RTI KPN vecāka inspektore R.Krilova pret /pers. A/ pielietoja asaru gāzi, lai nomierinātu /pers. A/, kurš nokritis zemē turpināja vicināties ar rokām I.Tuča virzienā. Plkst. 11:27 /pers. A/ tika uzlikti rokudzelži un /pers. A/ tika ievietots dienesta transportlīdzekļa pagaidu aizturēšanas telpā. Pēc kā personu nogādāja uz VP RRP Rīgas Teikas iecirkni turpmākai administratīvā pārkāpuma lietvedības nodrošināšanai.

3. Administratīvās aizturēšanas protokola Nr.4141 kopija, no kuras secināms, ka 2018.gada 26.februārī plkst.12.20 /pers. A/ aizturēts par administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, kas paredzēts Latvijas APK 175.pantā, lai noskaidrotu personību, pārbaudītu alkohola koncentrāciju izelpā un, lai atskurbtu;
4. /pers. A/ paskaidrojums, kurā norādīts, ka 2018.gada 26.februārī plkst.11.25 Rīgā, Dzelzavas ielā 86 /pers. A/ aizturēja Valsts policijas darbinieki par ļaunprātīgu nepakļaušanos policijas darbinieku likumīgajām prasībām. Rīgā, Dzelzavas ielā 76 atradās policijas darbinieki, kuri runāja ar /pers. A/ pazīstamiem diviem vīriešiem. Ieraugot dotās personas, /pers. A/ nolēma pienākt klāt pie viņiem. Policijas darbinieki pārbaudīja doto personu datus. /pers. A/ sāka teikt, ka policijas darbiniekiem nav tiesības to darīt. To /pers. A/ teica sākotnēji saviem draugiem, pēc tam policijas darbiniekiem. Policijas darbinieki lūdza /pers. A/ netraucēt viņiem pildīt uzliktos dienesta pienākumus, uz ko /pers. A/ nereaģēja un turpināja komentēt viņu darbu. Pēc datu pārbaudes policijas darbinieki lūdza /pers. A/ uzrādīt personu apliecinošs dokumentus vai nosaukt savus datus, ko /pers. A/ neizdarīja, jo uzskatīja, ka nav vainīgs un viņam tas nav jādara. Policijas darbinieki vairākkārtīgi izskaidroja atbildību par nepakļaušanos policijas darbinieku likumīgajām prasībām un centās /pers. A/ atrunāt neizdarīt doto pārkāpumu. /pers. A/ savu vainu izdarītajā pārkāpumā atzīst un nožēlo. Vicināties ar dūrēm policijas darbinieku virzienā negribēja, bet darīja to instinktīvi;
5. Personas pārbaudes protokols Nr.68, un mēraparāta AlcoQuant 6020 A113125 viena mērījuma izdruka par veikto alkohola koncentrācijas pārbaudi /pers. A/ izelpā, 2018.gada 26.februārī plkst.11.58, konstatējot alkohola koncentrāciju 2,34 promiles

Saskaņā ar likuma „Par policiju" 12.panta pirmās daļas 1., 4. un 7.punktiem policijas darbiniekam, pildot viņam uzliktos pienākumus atbilstoši dienesta kompetencei, ir tiesības: prasīt, lai personas pārtrauc likumpārkāpumus un citu rīcību, kura traucē policijas pilnvaru izpildi, kā arī pielietot pret likumpārkāpējiem paredzētos piespiedu līdzekļus; sastādīt protokolus par administratīvajiem pārkāpumiem; likumā paredzētajos gadījumos un kārtībā nogādāt policijas iestādē likumpārkāpējus, izdarīt viņu personas apskati, mantu un dokumentu izņemšanu un apskati, administratīvi aizturēt likumpārkāpējus un veikt citus likumā noteiktos pasākumus administratīvo pārkāpumu lietvedības nodrošināšanai, kā arī piemērot viņiem administratīvos sodus vai noteiktā kārtībā nosūtīt protokolus pēc piekritības; likumā paredzētajā kārtībā aizturēt un turēt apsardzībā personas, kurs tiek turētas aizdomās par (..) administratīvo pārkāpumu izdarīšanu.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments savā 2006.gada 14.novembra spriedumā lietā Nr.SKA-454/2006 atzina par pareizu viedokli, ka jebkurš policijas darbinieka rīkojums, ko viņš ir izdevis, pildot dienesta pienākumus, atzīstams par visiem saistošu un sākotnēji ir jāizpilda (sk. Austākas tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 14.novembra sprieduma lietā Nr. SKA-454/2006 10.punktu). Šis apgalvojums atbilst arī likuma "Par policiju" 22.panta pirmajai un trešajai daļai, kurā noteikts, ka policijas darbinieks ir valsts varas pārstāvis, un likumīgās prasības un rīkojumi, ko viņš izvirzījis vai devis, pildot dienesta pienākumus, visām personām ir obligāti jāizpilda. Nepakļaušanās policijas darbinieka likumīgajām prasībām ir sodāma (..). Policijas darbinieka prasības ir obligātas un rīcība saistoša jebkurai personai, kamēr amatpersona, kas pilnvarota kontrolēt vai uzraudzīt viņa darbību, nebūs tās apturējusi vai atcēlusi.

No minētā panta izriet prezumpcija, ka jebkurš policijas darbinieka rīkojums vai prasība, ko viņš izdevis, pildot dienesta vai sabiedriskās kārtības sargāšanas pienākumus, atzīstams par visiem saistošu un sākotnēji ir jāizpilda, ja vien tas acīmredzami nav pretlikumīgs.

Izvērtējot administratīvā pārkāpuma protokolā norādītās /pers. A/ darbības, proti, ka administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā /pers. A/ ļaunprātīgi nepakļāvās Valsts policijas darbinieku likumīgajām prasībām, kad viņi pildīja dienesta pienākumus, proti, nepakļāvās policijas darbinieku rīkojumam uzrādīt personas apliecinošu dokumentu vai nosaukt savus personas datus, doties uz dienesta transportlīdzekli, ko pierāda iepriekš norādītie pierādījumi lietā, t.i. administratīvā pārkāpuma protokols, Valsts policijas darbinieka I.Tuča ziņojums, /pers. A/ rakstveida paskaidrojumus, tiesa atzīst, ka minētās /pers. A/ darbības ir uzskatāmas par ļaunprātīgu nepakļaušanos policijas darbinieku likumīgām prasībām, kad viņi izpilda dienesta pienākumus.

Lai gan policijas darbinieku liecības (arī paskaidrojumi un dienesta ziņojumi) nav pašas par sevi uzskatāmas par absolūti ticamām un neapstrīdamām, tomēr policijas darbinieku liecinātajam par notikumiem, kas risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieki ir snieguši nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi (skat. Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 3.decembra spriedums lietā Nr.AA13-05/5 un 2005.gada 9.decembra spriedums lietā Nr.666-05/5).

Tiesa nekonstatē iemeslus, kas būtu par pamatu uzskatam, ka policijas darbinieki bija neobjektīvi vai ieinteresēti pārkāpuma konstatēšanā, kā arī nekonstatē apstākļus, kas būtu par pamatu lietā esošo pierādījumu atzīšanai par apšaubāmiem vai nepietiekamiem pārkāpuma izdarīšanas pierādīšanai. Līdz ar to tiesai nav pamata apšaubīt /pers. A/ vainu konkrētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

*Latvijas APK 175.pantā noteikts, ka p*ar ļaunprātīgu nepakļaušanos policijas darbinieka, pašvaldības policijas darbinieka, robežsarga vai zemessarga, kā arī karavīra likumīgajam rīkojumam vai prasībai, kad viņi izpilda sabiedriskās kārtības sargāšanas vai dienesta pienākumus, uzliek naudas sodu līdz divsimt astoņdesmit *euro* vai piemēro administratīvo arestu uz laiku līdz piecpadsmit diennaktīm.

Atbilstoši Latvijas APK 32.panta pirmajai un otrajai daļai, sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Par /pers. A/ personību noskaidrots, ka viņa deklarētās dzīvesvietas adrese ir /adrese/, neprecējies, apgādībā personas nav, strādā, ziņas par sodāmībām lietā nav gūtas, ir iepriekš saukts pie administratīvās atbildības.

Tiesa nekonstatē /pers. A/ atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus, atbilstoši Latvijas APK 33. un 34.pantos noteiktajam.

Iestādes pavadvēstulē, ar kuru minētā lieta nosūtīta izskaitīšanai uz tiesu, pamatojoties uz Ministru kabineta 2007.gada 18.decembra noteikumiem Nr.915 „Noteikumi par kārtību, kādā sedz izdevumus, kas saistīti ar alkohola koncentrācijas, narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaida konstatēšanai veiktajām pārbaudēm", tiek lūgts, pieņemot lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, uzlikt par pienākumu pārkāpējam segt izdevumus 15,65 EUR apmērā, par alkohola koncentrācijas konstatēšanai veiktajām pārbaudēm, norādot arī iestādi, konta numuru, kurā būtu iemaksājami šie izdevumi.

Latvijas APK 258.panta trešā daļa noteic, ka persona, kurai uzlikts administratīvais sods, Ministru kabineta noteiktajā kārtībā sedz izdevumus, kas

saistīti ar alkohola koncentrācijas, narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaida konstatēšanai veiktajām pārbaudēm. Atbilstoši Ministru kabineta noteikumiem Nr.915 un Latvijas APK 274.panta piektajai daļai, institūcija (amatpersona) spriedumā administratīvā pārkāpuma lietā, pamatojoties uz izdevumus apliecinošiem dokumentiem, nosaka ar alkohola koncentrācijas, narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaida konstatēšanai veiktajām pārbaudēm saistīto izdevumu apmēru.

Ministru kabineta 2008.gada 2.jūnija noteikumu Nr.394 „Alkohola, narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes pārbaudes kārtība" 14.puntam, kas noteic, ja izelpotajā gaisā konstatētā alkohola koncentrācija pārsniedz 0,5 promiles (ieskaitot), pārbaudes izdevumus 15,65 *euro* apmērā sedz pārbaudāmā persona. Savukārt atbilstoši šo noteikumu 11.punktā noteiktajam, personu pārbauda, izdarot divus mērījumus ar 15–20 minūšu intervālu. Mēraparāta uzrādītā alkohola koncentrācija izelpotajā gaisā, ievērojot normatīvajā aktā par prasībām mēraparātiem minētos nosacījumus, ir pielīdzināma alkohola koncentrācijai asinīs.

No lietā esošā Personas pārbaudes protokola Nr.68 un vienas izdrukas secināms, ka /pers. A/ alkohola koncentrācijas izelpā noteikšanai ir veikts tikai viens mērījums. Līdz ar to tiesa atzīst, ka personai alkohola koncentrācijas konstatēšanas pārbaude tikai veikta, neievērojot normatīvajos aktos, kas iepriekš norādīts, noteiktās prasības. Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka /pers. A/ nav nosakāms ar iepriekš minētās pārbaudes veikšanu saistīto izdevumu samaksas pienākums.

Saskaņā ar Latvijas APK 22.pantu administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvu pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cieņšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Savukārt, atbilstoši Latvijas APK 21.panta pirmajai daļai, ja ziņas par administratīvo pārkāpumu ir pietiekamas, lai konstatētu, ka izdarītais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kurai piekritīga lietas izskatīšana, ir tiesīga neuzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību vai izbeigt uzsākto lietvedību un atbrīvot personu no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu.

Lai gan /pers. A/ darbībās ir konstatējams Latvijas APK 175.panta administratīva pārkāpuma sastāvs un viņa vaina šī pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīta, taču, izvērtējusi pārkāpuma izdarīšanas apstākļus, to, ka /pers. A/ iepriekš nav sodīts, strādā, kā arī administratīvās lietvedības un sodīšanas mērķi, tiesa secina, ka ir pamats piemērot Latvijas APK 21.panta nosacījumus un atbrīvot /pers. A/ no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu, kas, tiesas ieskatā, ir samērīgs līdzeklis /pers. A/ ietekmēšanai neizdarīt jaunus pārkāpumus.

Saskaņā ar Latvijas APK 275.pantu, izskatījusi lietu par administratīvo pārkāpumu, institūcija (amatpersona) pieņem lēmumu par lietvedības izbeigšanu, ja izsaka mutvārdu aizrādījumu atbilstoši šā kodeksa 21.pantā noteiktajam.

Līdz ar ko, tiesa konstatē pamatu administratīvās lietvedības izbeigšanai.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš minēto un saskaņā ar Latvijas APK 21.pantu, 275.panta pirmās daļas 2.punktu un trešās daļas 1.punktu, 289.[16]panta pirmo daļu, tiesa

nosprieda

izbeigt administratīvo lietvedību par /pers. A/, personas kods /personas kods/, saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 175.panta, izsakot /pers. A/ mutvārdu aizrādījumu.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas tiesas kancelejā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Pilns spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2018.gada 26.aprīlī.

Tiesnese B.Horuna